

PARLA EL FISCAL DEL JUÍ CONTRA ELS MILITARS ARGENTINS

Julio Strassera: «Cal recordar sempre què va passar»

Argentina ha concentrat en els últims mesos, però sobretot en els últims dies, les mirades de tot el món. Un judici, conegut amb el sobrenom del «Nuremberg de Buenos Aires», i una sentència, han copsat l'atenció d'un país que viu a cavall entre la necessitat d'aclarir què va passar durant set anys de dictadura militar i la voluntat democràtica de mantenir un estat de dret.

La persona que ha portat el pes de l'acusació contra els integrants de les juntes militars és el fiscal Julio César Strassera, un home que, sobretot, està disposat que es faci justícia pels 30.000 desapareguts que hi va haver a l'Argentina durant el període de la «guerra bruta» desenvolupada pel govern militar contra la subversió.

Julio César Strassera té 52 anys d'edat, és casat i té dos fills. Va néixer a la localitat de Comodora Rivadavia, situada molt al sud del país, prop de la Terra del Foc. La gent que el coneix en diu que és enèrgic i expeditiu. Els seus bigotis contribueixen a reforçar aquesta imatge, i no té cap dubte moral sobre quin és el seu deure com a fiscal del judici contra els integrants de les Juntes Militars que van governar l'Argentina durant set anys.

En aquests moments, Strassera és un dels homes amb més feina del país. En deu dies, ha de llegir-se més de 2.000 folis que són l'argumentació de la sentència, si vol presentar un recurs extraordinari.

Després de nombroses gestions, aquesta és l'entrevista que Julio César Strassera ha concedit en exclusiva per a EL TEMPS, enmig d'un descans de la seva feina.

¿Quina és la seva opinió, no com a fiscal sinó com a ciutadà argentí, de les penes que ha imposat la justícia als integrants de les tres Juntes Militars?

—Jo, en aquests moments, no puc fer-ne un judici crític, perquè he de llegir 2.000 pàgines que són els argu-

Julio César Strassera és l'home que ha estat encarregat de l'acusació formal contra els militars responsables de la repressió durant la passada dictadura argentina. Ja coneguda la sentència, EL TEMPS ha pogut parlar amb ell, i aquestes són les seues declaracions.

Josep Morell

penes han de ser per a cossos de l'exèrcit i, des d'aquest punt de vista, han passat determinats fets a d'altres persones. Penso que les penes són baixes. Estem estudiant la possibilitat d'interposar un recurs extraordinari, però el camí per arribar a la Cort Suprema és molt estret; el marge de maniobra és molt petit.

—¿Com ha caigut aquesta sentència dins de la societat argentina, que ha seguit amb molta atenció el desenvolupament d'aquest judici?

—Crec que la sentència, fonamentalment, ha caigut bé; encara que hi ha disconformitat amb les penes im-

«Per a nosaltres, la responsabilitat és per juntes militars.»

ments de la sentència. L'única cosa que puc dir provisionalment és que les penes més baixes són conseqüència de com ha atribuït responsabilitats el Tribunal. Per a nosaltres, la responsabilitat és per a juntes militars. El tribunal ha considerat que les

posades. Pensi que aquest judici era importantíssim. Pensi que ara a l'Argentina s'ha acabat qualsevol discussió. El tribunal ha deixat ben clar que va haver-hi un pla criminal instrumentat pels màxims dirigents de les forces armades. Les proves són acl-

«No volem una pau fonamentada en l'oblit, sinó en la pau».

paradores i, a més, hi ha una sentència de continuar investigant la conducta dels quadres intermedis de l'exèrcit. Açò no s'atura així.

—¿Creu que aquest judici ha servit per a tirar terra sobre un tenebrós passat que tothom a l'Argentina vol oblidar?

—No, tot el contrari... el judici s'ha fet, no per tirar-hi terra, sinó per

aclarir-ho. Aquest fet és molt important. El judici ha deixat molt clar que no volem una pau fonamentada en l'oblit sinó en la memòria. Volem la pau i, per això, cal recordar sempre què va passar.

—S'ha dit, també, senyor Strassera, que la sentència ha estat feta al gust de les forces armades. ¿Què en pensa?

—No crec que sigui així. Miri, els extremistes no quedaran contents, però no tenen més remei que acceptar-ho. S'ha demostrat que no s'ha buscat un «cap de turc». Fins i tot, hi ha hagut absolucions i hi ha hagut penes que, des del meu punt de vista, són baixes, però aquesta és una altra història. Deixem de banda les penes. El judici ha servit per aclarir què va passar al meu país, on va haver-hi un pla criminal. Estem estudiant la possibilitat de presentar un recurs extraordinari. Jo vaig demanar penes molt més altes, i és la meua obligació com a fiscal.

Hi ha qui diu que aquesta sentència és un ganivet amb dos costats, que pot servir perquè sectors de la societat i les forces armades argentines que han intentat desestabilitzar el govern democràtic de Raúl Alfonsín prenguin una nova embranzida.

—No, miri, jo crec que en aquest país, des del moment en què es va implantar el govern democràtic, fruit d'una voluntat popular, va haver-hi la voluntat de trobar una solució... Sempre hi ha hagut, n'hi haurà, nostàlgics. També n'hi ha a Espanya, per tot el món. Jo, personalment, crec que són petits grups. □

TEATRO DE LOS SUEÑOS
LA ESCALERA
TEATRE DE LES SOMNIS

CENTRE PERMANENT PER A ESCOLARS I PÚBLIC FAMILIAR
Tots els diumenges dia obert
Entrada gratuïta per a tots els públics
Funcions: matí, 12 h. vesprada, 17 h.

De dilluns a divendres, coordinació per col·legis. Es prega puntualitat. No es permetrà accés a la sala una volta començat l'espectacle.

Informació:
Dilluns i dimarts de 10 A 14 hores.
Tels. 311 24 42 - 131 87 08

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

La imaginació personal dels xiquets es desperta a l'escola a partir de la fantasia del teatre.

El "Teatre dels Somnis" ho està fent possible.

Dibux: Carlos Garcia Ferrando